

عنوان مقاله:

بررسی پسوند و پیشوندهای مشترک زبان ارمنی و زبان های ایرانی باستان

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 3، شماره 7 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فرح زاهدی - استادیار گروه فرهنگ و زبان های باستانی ایران در کتابخانه ملی ایران

مریم ملکی - دانشجوی دوره دکتری فرهنگ و زبان های باستانی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

هنریک هوبشمان در 1877 نشان داد که زبان ارمنی شاخه مستقلی از زبان های هند و اروپایی هستند. زبان ارمنی بر اثر تماس و برخوردهای نزدیک ملت ایران در دوران باستان به مقیاس زیادی از زبان فارسی تاثیر پذیرفته است. خویشاوندی زیادی بین زبان ارمنی و زبانهای ایرانی باستان مشاهده می شود که برخی از آنها ناشی از وام گیری واژه ها در زبان ارمنی از ایرانی باستان می باشد در این مقاله نگارنده قصد دارد که به بررسی تعدادی واژه های ارمنی که دارای پسوند یا پیشوند اند و از زبان های ایرانی باستان وام گرفته شده اند بپردازد. از جمله پسوندهای شاخصی که در زبان ارمنی وارد شده اند می توان؛ ak، aran، ، pet- estan، ... و تعدادی پیشوند؛ -dž، -ham، ... نام برد. یافته های مطالعه حاضر، ثابت می کند که تعدادی از پسوند و پیشوندهای زبان ارمنی از زبان های ایران باستان قرض گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

پسوند، پیشوند، زبان های ایرانی باستان، زبان ارمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/939965>

